

Збірник наукових матеріалів
XIX Міжнародної науково-практичної
інтернет - конференції
el-conf.com.ua

«ВЕСНЯНІ НАУКОВІ ЧИТАННЯ — 2018»

19 квітня 2018 року

Частина 1

м. Вінниця

Весняні наукові читання — 2018, ХІХ Міжнародна науково-практична інтернет-конференція. – м. Вінниця, 19 квітня 2018 року. – Ч.1, с. 72.

Збірник тез доповідей укладено за матеріалами доповідей ХІХ Міжнародної науково-практичної інтернет- конференції «Весняні наукові читання — 2018», 19 квітня 2018 року, які оприлюднені на інтернет-сторінці el-conf.com.ua

Адреса оргкомітету:
2018, Україна, м. Вінниця, а/с 5088
e-mail: el-conf@ukr.net

Оргкомітет інтернет-конференції не завжди поділяє думку учасників. У збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Повну відповідальність за достовірну інформацію несуть учасники, їх наукові керівники та рецензенти.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерела є обов'язковим.

забезпечення як факторів структурної трансформації національної економіки, що визначає завдання подальших наукових досліджень у цьому напрямі.

Отже, переорієнтація України на інноваційний напрямок розвитку дасть змогу подолати проблеми, які пов'язані з економічною кризою, шляхом досягнення вищезазначених цілей. В результаті чого, Україна досягне гідного рівня конкуренції на світовому ринку.

Література:

1. Горн А.П. Как организовать успешное малое инновационное предприятие: (методические рекомендации, учебные материалы, нормативные акты) / А.П. Горн, Т.В. Лузина. – Тюмень, 2011. – 205 с.

2. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: монографія / С.М. Ілляшенко, О.А. Біловодська. – Суми: Університетська книга, 2010. – 281 с.

3. Прокопець Л.В. Інновації як фактор економічного зростання / Л. В. Прокопець – Чернівці, 2016.

Економічні науки

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ РОБОТОЮ У ФЕРМЕРСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Гурніцька С. .,

магістр,

Вінницький національний аграрний університет

Алескерова Ю.В.,

доктор економічних наук, старший науковий співробітник,

доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування

Вінницький національний аграрний університет

Фермерське господарство є формою підприємницької діяльності громадян із створенням юридичної особи, які виявили бажання виробляти

товарну сільськогосподарську продукцію, займатися її переробкою та реалізацією з метою отримання прибутку на земельних ділянках, наданих їм для ведення фермерського господарства.

Господарську діяльність фермерське господарство (далі по тексту - ФГ) здійснює його голова, який представляє його перед органами державної влади, підприємствами, установами, організаціями та окремими громадянами чи їх об'єднаннями.

Фермер укладає від імені господарства угоди чи вчиняє інші юридично значимі дії відповідно до чинного законодавства. Але, якщо виникає потреба, - то вона може у письмовій формі доручити виконання своїх обов'язків найманій особі, яка працює за контрактом.

ФГ – самостійно господарюючий статутний об'єкт, який є юридичною особою, має відокремлене майно, самостійний баланс, рахунки в установах банків, печатку та кутовий штамп зі своїм найменуванням, товарний знак, емблему та інші необхідні для здійснення статутної діяльності реквізити, має право від свого імені укладати договори, набувати майнових і особистих немайнових прав, нести обов'язки.

ФГ створене з метою більш повного задоволення потреб населення і організації в сільськогосподарській продукції, продуктах її переробки, послугах, роботах та створення умов для достатнього життєвого рівня членів господарства.

Будь-яка правильно організована підприємницька діяльність, у тому числі фермерська справа, починається з планування виробництва. Планування - це безперервний процес. Плани повинні переглядатися у зв'язку з мінливими цінами, витратами і іншими зовнішніми умовами. При цьому потрібно враховувати особливості технології виробництва. Наприклад, слід суворо підходити до виділення земельних ділянок під посів соняшнику. Цю культуру, згідно з нормами агротехніки, не можна розміщувати на одному і тому ж полі раніше, ніж через 8 років після попереднього посіву, тому що інакше не

запобігти захворювань рослин, зниження врожаїв, погіршення родючості ґрунту. Необхідно так планувати виробництво, щоб забезпечити рівномірну протягом року завантаження техніки і наявних трудових ресурсів, поменше залучати найманих працівників і, навпаки, залучати їх, коли це забезпечить збільшення доходів. Коротше, планування - це шлях до успіху фермерського господарства.

Показники фінансових результатів характеризують абсолютну ефективність господарювання ФГ. Найважливіші серед них є показники прибутку, який в умовах ринкової економіки складає основу економічного розвитку ФГ. Зростання прибутку створює фінансову базу для самофінансування, розширеного виробництва, розв'язування соціальних проблем та задоволення матеріальних проблем трудового колективу.

Кінцевий фінансовий результат діяльності – це є його чистий прибуток або збиток.

Головним у фінансовій діяльності є правильна організація і використання оборотних коштів. Тому в процесі аналізу фінансового стану питанням раціонального використання оборотних коштів приділяється переважна увага. Фінансовий стан ФГ залежить від результатів його виробничої, комерційної та фінансово-господарської діяльності. Тому на нього впливають усі ці види діяльності господарства. Перш за все на фінансовому стані ФГ позитивно позначаються безперебійний випуск і реалізація високоякісної продукції.

Не ритмічність виробничих процесів, погіршення якості продукції, труднощі з її реалізацією призводять до зменшення надходження коштів на рахунки ФГ, в результаті чого знижується його платоспроможність. Отже, фінансовий стан – це одна з найважливіших характеристик діяльності кожного господарства. Для виявлення фінансового результату необхідно зіставити виручку з витратами на виробництво і реалізацію, коли виручка перевищує витрати, тоді фінансовий результат свідчить про одержання прибутку.

Фінансову діяльність спрямовано на вирішення таких основних завдань: фінансове забезпечення поточної виробничо-господарської діяльності; пошук

резервів збільшення доходів, прибутку, підвищення рентабельності та платоспроможності; виконання фінансових зобов'язань перед контрагентами; мобілізація фінансових ресурсів в обсязі, необхідному для фінансування виробничого й соціального розвитку, збільшення власного капіталу; контроль за ефективним, цільовим розподілом та використанням фінансових ресурсів.

Формування фінансових ресурсів на господарстві відбувається під час формування статутного фонду, а також у процесі розподілу грошових надходжень у результаті повернення авансованих коштів у основні та оборотні фонди, використання доходів на формування резервного фонду, фонду споживання і фонду накопичення. У зв'язку з цим поняття «формування» та «розподіл» доцільно розглядати як єдиний процес у суспільному виробництві. Сьогодні фермерське господарство має низку переваг серед інших суб'єктів господарювання: це - можливість використання спеціального податкового режиму, сімейний характер бізнесу, можливість безоплатної приватизації членами господарства земель, отриманих у користування, можливість позаконкурентного, (без проведення земельних торгів) отримання земельних ділянок у власність чи оренду із земель державної та комунальної власності, істотно нижчі законодавчі ризики, пов'язані з площею земель господарства.

Фермерське господарство, формує свої фінансові ресурси за рахунок власних доходів, тобто прибуткової господарської діяльності, а також може отримувати кошти Українського державного фонду підтримки фермерських господарств на безповоротній основі та на конкурсних засадах на поворотній основі. На основі фінансових показників, складаються перспективні, поточні та оперативні фінансові плани. Поточний фінансовий план складається у формі балансу доходів та витрат грошових коштів, оперативний - у формі платіжного календаря.

Дохід господарства формується з надходжень від господарської діяльності після покриття матеріальних і прирівняних до них витрат і витрат на оплату праці найманого персоналу. Фінансова робота складається з процедур

різноморівня складності та відповідальності. Перший рівень- прийняття фінансових рішень щодо перспектив розвитку господарства і поточної діяльності; залучення джерел інвестування та їх використання; проведення фінансової політики. Другий рівень - здійснення фінансових розрахунків; оформлення фінансових документів; складання фінансової звітності тощо.

Отже, як і для інших суб'єктів підприємницької діяльності, метою функціонування малих аграрних підприємств є отримання прибутку. Але в умовах становлення ринкових відносин такого результату, особливо у сільському господарстві, не завжди вдається досягти. Ефективність фінансування господарства визначається стратегією формування ресурсів, що залежить від форми власності, виду діяльності територіального розміщення та інших факторів впливу.

Література:

1. Лупенко Ю. О. Результати і проблеми реформування сільського господарства України / Ю. О. Лупенко, П. Т. Саблук, В. Я. Месель-Веселяк, М. М. Федоров // Економіка АПК. – 2014.
  2. Малік М.Й. Перспективи розвитку підприємницької діяльності на сільських територіях України / М. Й. Малік, Л. В. Забуранна // Економіка АПК. – 2015.
  3. Бандурка О.М., Коробов Н.П. та ін. Фінансова діяльність підприємств: Підручник - К.: Либідь, 1998
  4. Петровська І.О., Клиновий Д.В. Фінанси (з елементами статистики фінансів): Навч. посібник— К.: ЦУЛ, 2002.
  5. Андрійчук В.Г. Економіка аграрних підприємств. К.: Вища школа, 2004.
  6. Економіка підприємства: Підручник/ за ред. Покропівного С.Ф. – К.: КНЕУ, 2001
-

